

በመንግሥት ከፍተኛ ትምህርት ተቋማት ወጪ መጋራት

የማኅበራዊ ጥናት መድረክ በሀገሪቱ የልማት ችግሮች ዙሪያ ፖሊሲ-ነክ ምርምሮችን የሚያደርግ ለትርፍ ያልተቋቋመና መንግስታዊ ያልሆነ አገር በቀል ድርጅት ነው።

የምርምር ውጤቶችን ለፖሊሲ አውጪዎችና ጉዳዩ ለሚመለከታቸው አካላት እንዲደርሱ ያደርጋል፤ ሕዝባዊ ውይይቶችን ያዘጋጃል፤ የተለያዩ የሕብረተሰብ ክፍሎችን ጋበዞ ያወያያል።

በአዲስ አበባ (በ97.1 ሞገድ) እና በአዋሳ (በ100.9 ሞገድ) ከተሞች ኤፍ.ኤም.ራዲዮ ጣቢያዎች ልማት ነክ ጉዳዮችን እያዘጋጀ ያሰራጫል።

በድረ-ገጹ የሕትመት ውጤቶችን ዝርዝር ያቀርባል።

በርዕሱ ዙሪያ ሐሳብ መሰንዘር የምትፈልጉ በኢሜይል አድራሻችን ላኩልን።

መግቢያ

ዘመናዊ ትምህርት ወደ ኢትዮጵያ ከገባ ከመቶ ዓመት በላይ ሲሆን ከፍተኛ ትምህርት ከተጀመረ ከሃምሳ ዓመት በላይ አስቆጥሯል። የከፍተኛ ትምህርት አዋጅ ቁጥር 650/2009 እንደሚገልጸው ከፍተኛ ትምህርት ማለት በሥነ ጥበብ፣ በማህበራዊ ሳይንስና በሳይንስና ቴክኖሎጂ መስኮች በቅድመ ምረቃና በድህረ ምረቃ የዲግሪ ኘሮግራሞችን በመደበኛ፣ በተከታታይና በርቀት ወይም በመረጃና መገናኛ ቴክኖሎጂ እየታገዘ የሚሰጥ ትምህርት ነው።

በኢትዮጵያ የከፍተኛ ትምህርት ጉዞ በጣም አዝጋሚ ነበር። እንደ አውሮፓ አቆጣጠር 1991 ድረስ የመንግሥት ከፍተኛ ትምህርት ተቋማት በቁጥር ሁለት ብቻ ሲሆኑ እ.ኤ.አ. በ2010 ግን 23 ደርሰዋል። በእነዚህ የመንግሥት ከፍተኛ ትምህርት ተቋማት የሚማሩ የቅድመ ምረቃና የድህረ ምረቃ መደበኛ ተማሪዎች ቁጥር በ2001 ዓ.ም. ወደ 263,953 ደርሷል። ይህም ሆኖ ግን ከአንዳንድ የአፍሪካ አገሮች ሁኔታ ጋር ሲነፃፀር በኢትዮጵያ የከፍተኛ ትምህርት ዕድገት አነስተኛ ነው። ስለዚህ ሀገራችን ወደፊት በዚህ መስክ ብዙ ሥራ ይጠበቅባታል።

የተለያዩ ጥናቶች እንደሚያሳዩት ከፍተኛ ትምህርት ብዙ ወጪ

የሚጠይቅ ነው። ለምሳሌ ትምህርት ሚኒስቴርና ዩኔስኮ በጋራ እ.ኤ.አ በ2005/06 ጥናት አካሂደው የአንድ ተማሪ በየደረጃው በነፍስ ወከፍ ወጭው ምን ያህል ነው የሚለውን ለመመለስ ሞክረዋል። በዚህም መሠረት በ1998 ዓ.ም. የአንደኛ ደረጃ (1-8) የነፍስ ወከፍ ወጭው ብር 205 ሲሆን የከፍተኛ ትምህርት ብር 6,646 (ስድስት ሺህ ስድስት መቶ አርባ ስድስት) ነው።

የኢትዮጵያ መንግሥት አገሪቱን ከድህነት ለማውጣት አራት ትኩረት የሚያስፈልጋቸውን የልማት ዘርፎች ለይቶ አስቀምጧል። እነዚህም፣

1. መንገድ
2. ትምህርት
3. እርሻና የተፈጥሮ ሀብት
4. የጤና ዘርፍ ናቸው።

ትኩረት ከተሰጠው የትምህርት ጉዳይ ውስጥም አንዱ የከፍተኛ ትምህርትን በማስፋፋት የአገሪቱን የሠለጠነ የሰው ኃይል በብዛት ማምረት ነው። የከፍተኛ ትምህርት ዕድልን ለማስፋፋት ደግሞ ወጪውን በተጠቃሚዎች ማስደጎም ያስፈልጋል ብሎ መንግስት ያምናል። በዚህም መሠረት እ.ኤ.አ. ከ2003/04 ጀምሮ በመንግሥት ከፍተኛ ትምህርት ተቋማት በመደበኛው ኘሮግራም የሚሳተፉ

ተማሪዎች መንግሥት በሚያወጣው ሕግና ደንብ መሠረት የትምህርት ወጪአቸውን ከመንግሥት ጋር በመጋራት እንዲሸፍኑ ተወስኖ በሥራ ላይ ከዋለ ወደ ስምንት ዓመት ሆኖታል። ይህ የወጭ መጋራት ሕግ ሆኖ ከፀደቀ በኋላ በርካታ ተመራቂዎች የከፍተኛ የትምህርት ተቋም ትምህርታቸውን አጠናቀው ወደ ሥራ ዓለም ተሰማርተዋል። በገቡት ውለታ መሠረትም ያለባቸውን የትምህርት ዕዳ መክፈል ጀምረዋል።

ስለሆነም ወጪ መጋራት በሕግ ፀድቆ ተግባራዊ ከሆነ በኋላ የታየው ተሞክሮ ጠንካራና ደካማ ጎኖች ምን እንደሆኑ ለመዳሰስ በሁለት የመንግሥት ከፍተኛ ትምህርት ተቋማት ማለትም በአዲስ አበባና በአዳማ ዩኒቨርሲቲዎች ላይ ትኩረት በማድረግ ፎረም ፎር ሶሻል ስተዲስ ይህን ጥናት በ2002 ዓ/ም አስጠንቷል።

2. የጥናቱ ዓላማ

የጥናቱ ዋና ዓላማ ቀጥለው የተዘረዘሩት ናቸው፡-

ሀ/ በመንግሥት የከፍተኛ ትምህርት ተቋማት በወጪ መጋራት የተነሳ ግብዓቶችን በማጠናከርና በመማር/ማስተማር ሂደት ላይ ያደረገውን ተፅዕኖ ለመመርመር፤

ለ/ ወጪ መጋራት በሥራ ላይ ከዋለ በኋላ እስከአሁን ምን ትምህርት (ተሞክሮ) እንደተገኘ ለመዳሰስ፤

ሐ/ ከተጠቃሚዎች እስከሁን የተሰበሰበውን የገንዘብ መጠን አገልግሎቱን ለማወቅና በአሰባሰቡ ሂደት እስከሁን የታዩትን ችግሮች ለመቃኘት፤

መ/ የሌሎች አገሮች ልምድ በተለይም የአፍሪካ ምን እንደሚመስል ዳሰሳ ለማድረግ ነው።

3. የጥናቱ መሠረታዊ ጥያቄዎች

በጥናቱ ዓላማ ለተነሱ መሠረታዊ ሀሳቦች ምላሽ ለመስጠት በመረጃ መደገፍ ያለባቸው ጥያቄዎች ተነስተዋል። እነሱም፤

ሀ/ የወጪ መጋራትን ተመን ለመወሰን ምን ዓይነት ዘዴ ተግባራዊ ሆኖ ነበር?

ለ/ የወጪው መጋራት ተመን ሲወሰን የተካፈሉ ባለድርሻ አካላት እነማን ናቸው?

ሐ/ ወጪ መጋራት ምን ያህል በመንግሥት የከፍተኛ ትምህርት ተቋማት ተግባራዊ ሆኗል?

መ/ የመማር/ማስተማር ግብዓቶችን በማሻሻል ረገድ መምህራን፤ ተማሪዎች የወጪ መጋራትን ጉዳይ እንዴት ያዩታል?

ሠ/ የከፍተኛ ትምህርት ተቋማት የወጭ መጋራትን ደንብ ተግባራዊ ሲያደርጉ ያጋጠማቸው እክል ምን ነበር?

ረ/ መንግሥት በኢትዮጵያ ገቢዎችና ጉምሩክ ባለሥልጣን በኩል ከተጠቃሚ ተመራቂዎች ዕዳ ለመስብሰብ የዘረጋው አሠራር ምን ያህል ውጤታማ ነው?

4. የጥናቱ ወሰን

በ2003 ዓ.ም. በኢትዮጵያ 23 የመንግሥት ከፍተኛ ትምህርት ተቋማት አሉ። በእነዚህ ተቋማት ወደ 254,192 የሚጠጉ የቅድመ ምረቃ ተማሪዎችና 11,026 መምህራን ይገኛሉ። ይህ ጥናት የተካሄደው ከትምህርት ሚኒስቴር፤ ከኢትዮጵያ ገቢዎችና ጉምሩክ ባለሥልጣን፤ ከተመራቂ ተማሪዎች፤ በአዲስ አበባና ከአዳማ ዩኒቨርሲቲዎች በተገኙ መረጃዎች ነው። በመሆኑም ከጥናቱ የተገኘው ውጤት ሁሉንም የመንግሥት ከፍተኛ ትምህርት ተቋማትን አያጠቃልልም።

5. የጥናቱ ዘዴ

ጥናቱ ያተኮረው በናሙናነት በተመረጡት በአዲስ አበባና በአዳማ ዩኒቨርሲቲዎች ላይ ነው። ጥናቱ በእነዚህ ሁለት ዩኒቨርሲቲዎች ላይ በመመሥረት በከፍተኛ ትምህርት ወጪ መጋራት ዙሪያ ያሉትን ተጨባጭ ሁኔታዎች ቃኝቷል።

በጥናቱ የተለያዩ ግለሰቦችና የሚመለከታቸው ክፍሎች ተሳታፊ ሆነዋል። እነሱም፡-

- 565 የአዲስ አበባና 466 የአዳማ ዩኒቨርሲቲ የቅድመ ምረቃ ተማሪዎች፤

- የአዲስ አበባና የአዳማ ዩኒቨርሲቲ የወጪ መጋራት ቢሮ ኃላፊዎች፤
- ከአዲስ አበባና ከአዳማ ዩኒቨርሲቲ በወጪ መጋራት ሂደት አልፈው የተመረቁ ተማሪዎች፤
- የወጪ መጋራት ጉዳይ ኃላፊ ከትምህርት ሚኒስቴር፤
- የወጪ መጋራት ጉዳይ ኃላፊ ሆነው የሚሠሩ ከኢትዮጵያ ገቢዎችና ጉምሩክ ባለሥልጣን፤
- 59 መምህራን ከአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ፤ እንዲሁም 64 መምህራን ከአዳማ ዩኒቨርሲቲ ናቸው።

መረጃዎች የተሰበሰቡት የጽሑፍ መጠይቅንና ቃለ መጠይቅን ተግባራዊ በማድረግ ሲሆን ጥናቱን ለማዳበር ወጪ መጋራትን በተመለከተ የመንግሥት አዋጆችን ትምህርት ሚኒስቴርና የኢትዮጵያ ገቢዎችና ጉምሩክ ባለሥልጣን ወጪ መጋራትን ተግባራዊ ለማድረግ ያወጡባቸው የውስጥ ደንቦችና መመሪያዎች በጥንቃቄ ታይተው ጠቃሚ ሀሳቦች በጥናቱ ተካተዋል።

ከጥናቱ ተሳታፊዎች የተሰበሰቡት መረጃዎች በስታቲስቲካዊና በጽሑፍ ገለጻ መንገድ የተተነተኑ ሲሆን ዋና ዋና የጥናቱ ግኝቶችም የሚከተሉት ናቸው።

6. ዋና ዋና የጥናቱ ግኝቶች

6.1 እስከ አሁን ድረስ መንግሥት የወጪ መጋራትን በተመለከተ አራት ሕጎችን አውጥቷል። ከነዚህም ለከፍተኛ ትምህርት ወጪ መጋራት የወጣ የሚኒስትሮች ምክር ቤት ደንብ ቁጥር 154/2008፤ ስለከፍተኛ ትምህርት ወጪ መጋራት የወጣ የሚኒስትሮች ምክር ቤት ደንብ ቁጥር 91/2003፤ የግብር ገቢ አዋጅ ቁጥር 286/2002 እና የከፍተኛ ትምህርት አዋጅ ቁጥር 154/2008 ናቸው።

6.2 ወጪን ለመጋራት ውል የፈረሙ ተማሪዎች የመኝታ፣ የምግብና፣ የሕክምና ወጪዎቻቸውን ሙሉ በሙሉ የሚሸፍኑ ሲሆን ለትምህርታቸው ከሚወጣው ወጪ 15% ይሸፍናሉ። ተመራቂዎች ይህን ዕዳቸውን የሚከፍሉት በተለያዩ መንገድ ነው። በጤናና በትምህርት ዘርፍ የተሰማሩ ተመራቂዎች ለመንግሥት ተቋማት አገልግሎት በመስጠት ዕዳቸውን መክፈል ይችላሉ። ሌሎች ምሩቃን ሠርተው ከሚያገኙት ገቢ 10% በመክፈል ከአሥራ አምስት ዓመት ባልበለጠ ጊዜ ውስጥ ዕዳቸውን ማጠናቀቅ ይችላሉ። ሆኖም ከተመራቂዎች ውስጥ የመክፈል አቅም ያላቸው ከፈለጉ ያለባቸውን ዕዳ በአንድ ጊዜ ወይም በአጭር ጊዜ በመክፈል ከዕዳቸው ነፃ ሊወጡ ይችላሉ።

6.3 መንግሥት የመኝታና የምግብ ተመን የመወሰን ሥልጣን ሲኖረው የከፍተኛ ትምህርት ተቋማት ለመማር ማስተማር የሚወጣውን ወጪ (tuition fee) ይወስናሉ። የወጪ መጋራት ሕግ ከተደነገገ ወዲህ መንግሥት በተማሪዎች የምግብ ዋጋ ተመን ሁለት ጊዜ ለውጥ (ጭማሪ) አድርጓል።

6.4 የተገኘው መረጃ እንደሚያሳየው መምህራንም ሆኑ ተማሪዎች የወጪ መጋራትን አስፈላጊነት ተቀብለውታል። ሆኖም ግን በመማር/ማስተማር ሂደት ላይ አዎንታዊ ተፅዕኖ እንዳላመጣ ገልጸዋል።

6.5 ተማሪዎች የወጪ መጋራትን አስፈላጊነት ቢቀበሉም ከሚማሩበት ተቋም የሚያገኙት አገልግሎት በቂ እንዳልሆነ ለጥናቱ በሰጡት መልስ አረጋግጠዋል።

6.6 ከሁለቱ ዩኒቨርሲቲዎች መጠይቁን ከመለሱት ተማሪዎች 80.3% የመኝታና የምግብ አገልግሎት፣ 4.7% የሚሆኑት ደግሞ የመኝታ አገልግሎት ብቻ የሚያገኙ ሲሆን የመኝታ አገልግሎትን ግን በጥራ ገንዘብ ይወስዳሉ። እያንዳንዱ ተማሪ ሲመረቅ በዕዳ መልክ ይዘት

